

XXII.

Erklæring

over

det fra Landsthinget tilbagefendte

Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1882 til 31te Marts 1883.

(Afgiven af Folkethingets Finantsudvalg den 13de April 1882).

Udvalget har med Hensyn til det fra Landsthinget tilbagefendte Finantslovsforflag delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Berg, Bojsen, Buff, Bønløkke, Clausen, Holstein, Hørup, Th. Nielsen, M. Pedersen og Tauber) skal bemærke Følgende:

Med Behandlingen i det andet Thing ere dels de tre Forflag gjenoptagne, der have deres Oprindelse fra Ministeriets Forlangende i den ordentlige Samling 1880—81, og som have været Grunden til, at det efter den Tid ikke er lykkedes Regjeringen at gennemføre nogen regelmæssig Finantslov — nemlig Forslagene om Dyrtidstillæg til Embeds- og Bestillingsmand med en Lønning af indtil 4,400 Kr., om Dækning af Universitetets Understud og om Paabegyndelsen af et nyt Panserskib af Helgolandsklassen — dels en Række Bevillinger til ekstraordinære militære Foranstaltninger, som Folkethinget har tiltraadt paa Finantslovsforflaget for 1881—82, men hvis Overførelse paa Finantsloven for 1882—83 det har troet at burde modsætte sig, og endelig et gjentagne Gange forkastet Forlangende om Forhøjelse af det Beløb af de saakaldte „Stiftsmidler“, som Ministeren i Genhold til Bemyndigelse paa Finantsloven har Ret til at raade over.

Med Hensyn til førstnævnte tre Forflag kan Flertallet ikke erkjende, at der efter Lovforflagets 3de Behandling i Folkethinget er fremkommet Noget, som kunde bringe os til at forandre vor Overbevisning om, at den Afgjørelse, Thinget hidtil har fastholdt, er stemmende med Ret og Billighed. Hvad navnlig Forlaget om Dyrtidstillæget angaar, finde vi os særlig foranledigede til at fremhæve, at der i den Omstændighed, at man tidligere, i Genhold til en i 1875 i Fællesudvalg truffen Overenskomst, har bevilget et Dyrtidstillæg indtil en Maximalgrænse af 4,400 Kr., ikke kan udledes nogen som helst Forpligtelse til nu at gaa ud over det saavel ifjor som iaar af dette Thing fremsatte Tilbud. Folkethinget har nemlig, selv efterat Priserne paa Livsforbrødenhederne bevislig vare gaaede betydelig ned, vedblivende fastholdt det nævnte Overenskomstforflag, indtil Ministeriet selv erkjendte, at Forudsætningen herfor — Dyrtiden — var forbi, og med begge Thing i Samlingen 1878—79 enedes om et „afsluttende Dyrtidstillæg“. Det var i Genhold til denne Erkjendelse, at Regjeringen ikke stillede noget Forflag om Dyrtidstillæg, da